

ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند و عبادت آفاق

مطلبه ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۳۷۰

طهران

بواسطه جناب زائر صادق خان حکیم الحکماء

احبای الهی جناب حاجی آقا ملا علی اکبر جناب ناظم الحکماء میرزا ضیاء الله و میرزا شعاع الله و میرزا نعمت الله و میرزا رحمت الله پسران جناب ناظم الحکماء جناب مستشار الحکماء و ابناء ایشان میرزا شمس الدین و میرزا صدر الدین جناب میرزا سید علی اخوی جناب ناظم الحکماء ابناء ایشان میرزا سید رضا و میرزا عزیز الله و میرزا خلیل جناب میرزا سید مهدیخان اخوی دیگر جناب ناظم الحکماء ابناء ایشان میرزا عطاء الله و میرزا عزت الله جناب میرزا محمدعلیخان مستوفی شوهر همشیره جناب ناظم الحکماء میرزا عزیز الله خان پسر جناب میرزا محمدعلی مستوفی داماد جناب ناظم الحکماء میرزا بهاء الدین میرزا عین الدین جناب میرزا عبد الحسین جناب ندیم باشی جناب میرزا محمد یزدی جناب حسینقلی خان سرهنگ جناب میرزا علی اکبر خان جناب میرزا عباد الله جناب مشهدی تقی ترک جناب الله وردی جناب خداوردی جناب امام وردی جناب آقا محمد گل ابراهیم جناب مشهدی محمدعلی جناب حاجی عنایت الله جناب مشهدی تقی جناب آقا یوسف جناب آقا علی اکبر علیهم بهاء الله الاهی

جناب همشیره خدیجه ضحیح جناب ناظم الحکماء عیال دیگر جناب ناظم الحکماء امة الله قدسیه صبیئه ایشان امة الله مجدیّه و امة الله زکیّه و امة الله والده شان امة الله ضحیح آقا میرزا سید علی و امة الله والده ضلعشان و صبا یای ایشان امة الله بقائیّه و امة الله روحیه امة الله ضلع آقا میرزا سید مهدیخان و والده ضلعشان و امة الله صبیئه شان فروغیه امة الله همشیره جناب ناظم الحکماء امة الله ربابه امة الله ضیائیّه و امة الله ملیکه امة الله صبیئه مرحوم ملا محمدعلی علیهنّ بهاء الله الاهی

ORIGINAL

هو الله

ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند و عبادت آفاق مظلمه و از اس اساس شرایع مقدسه الهیه غافل و از فضائل و کمالات دین الله ذاهل عادات و رسومی چند را ارکان شریعت الله شمردند و بر آن معتکف گشته اند و خویش را مطیع و منقاد انبیا و اولیا شمرده اند و همچو گمان کردند که باعلی مراقی فلاح و نجاح رسیده اند و حال آنکه در اسفل جهل زیستند و بکلی از مواهب الهیه محروم و بی نصیب گشتند و سبب این حرمان آنکه باساس اصلی پی نبردند و در ترقی در عوالم روحانی و مقامات سامیه روحانی نکوشیدند اساس دین الله اکتساب کمالاتست و استفاضه از فیوضات مقصد از ایمان و ایقان تزین حقائق انسانی بفیض کمالات ربانیت اگر این حصول نیابد حقیقت حرمانست و عذاب نیران پس بهائیان باید نظر باین امر دقیق نمایند که مانند سائر ادیان بعربده و های و هوئی و لفظ بیعنی کفایت نمایند بلکه بجمع شئون از خصائل و فضائل روحانی و روش و رفتار نفوس ربانی قیام کنند و ثابت نمایند که بهائی حقیقی هستند نه لفظ بیعنی و بهائی اینست که شب و روز بکوشد تا در مراتب وجود ترقی و صعود نماید و نهایت آرزوی هریک این باشد که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور گردند و نقطه نظر گاهش همواره خلق و خوی حق باشد و روش و سلوکش سبب ترقیات نامتناهی گردد بقدر قوه رحمت عالمیان شود و بقدر استعداد موهبت عالم انسان گردد چون باین مواهب موفق شود میتوان گفت که بهائیت والا در این دور مبارک که نخر اعصار و قرونست ایمان عبارت از اقرار بوحدانیت الهیه نه بلکه قیام بجمع شئون و کمالات ایمانست

و	کلّ	یدعی	وصلاً	بلیلی
و لیلی لا تقرّ لهم بذاکا				
اذا	سال	الدّموع	علی	الحدود
تینّ من بکا ممّن تباکا				

در وقت امتحان معلوم گردد و آن روش و سلوکست حضرت اعلی روحی له الفداء و جمال ابهی کینونتی لقدوم احبائه الفداء جمیع ماها را بروش و سلوک دلالت و بجانفشانی هدایت فرمودند که چگونه باید از راحت و آسایش و خوشی خویش بیزار گردیم و بجهت فوز و فلاح دیگران جان نثار کنیم آن ذات مقدس با وجود علو ذات و سمو حقیقت خویش بجهت هدایت ما تحمل غل و زنجیر نمود و در مدت زندگانی در اینجهان فانی آتی نیاسود و دقیقه ای راحت نفرمود و سر ببالین سکون و آرام نهاد و در جمیع ایام در محن و آلام بود آیا حال چگونه سزاوار است که ما قیام نمائیم البتّه انصاف چنین اقتضا نماید که این تخم پاک افشانده را آبیاری کنیم و آن نهالهای مغروسه را باغبانی نمائیم و بکلی خود را فدای عالم انسانی نمائیم تا روی زمین بهشت برین گردد و وجه غبرا جنت ابهی شود والا عاقبت حرمان عظیمست و خسران مبین و علیکم التّحیّه و الثّناء

الهی الهی قد انشئت بقدرتک خلقاً جدیداً و خلقت و برئت و احدث کوراً سدیداً و خلقت السّماء و زینتها بمصایح الهدی و مهّدت ارضاً بیضاء و بقعة مبارکه نوراء و طرزتها بحدائق غلبا و موجت البحار و اجریت الانهار و امطرت السحاب و انتت الریاض و انتت العصف و الریحان فبدأت من کلّ فاکهة زوجان و ارسلت الریاح مبشرات برحمتک

الكبرى و اشرقت الارض بنور موهبتك العظمى و حشرت الخلق الجديد فى هذا العصر المجيد و تجليت عليهم بانوار
فيضك الابدى الاشراق و هديتهم الى منهج الوفاق حتى يتنور بهم الآفاق فى يوم الميثاق ربّ اشدّد ازورهم و قوّ ظهورهم
و كمل سرورهم و تمّم نورهم و اشرح صدورهم بتوفيقاتك الصمدانية حتى يكونوا نجوماً نورانيةً فى الآفاق الظلمانية انّك
انت القوىّ المقتدر العزيز الكريم و انّك انت الرحمن الرحيم ع ع